

NEPOSTOJANJE PRAVA NA OTPREMNINU U SLUČAJU POVREDE RADNE OBAVEZE**Zakon o radu****član 179**

Otkaz od strane poslodavca

Sentenca:

Zaposleni stiče pravo na otpremninu tek kad poslodavac donese odluku o prestanku radnog odnosa usled prestanka potrebe za njegovim radom, i stoga, kad poslodavac nije prihvatio inicijativu zaposlenog za prestanak radnog odnosa usled prestanka potrebe za njegovim radom, već je doneo odluku da mu radni odnos prestaje zbog povrede radne obaveze, zaposleni nema pravo na otpremninu.

Iz obrazloženja:

"Tužilac je rešenjem tuženog, br. ... od 3.12.2007. godine, bio udaljen sa rada, počev od 3.12. iste godine. Rešenjem tuženog, br. ... od 25.2.2008. godine, tužiocu je otkazan ugovor o radu i radni odnos mu je prestao sa 27.2.2008. godine. U takvoj situaciji pravilan je zaključak drugostepenog suda da tužilac nema pravo na isplatu otpremnine, jer mu radni odnos nije prestao kao radniku za čijim je radom prestala potreba usled tehnoloških, ekonomskih ili organizacionih promena, već kao radniku koji je učinio povredu radne obaveze na radu.

Ukazivanje revidenta da je materijalno pravo pogrešno primenjeno, jer je tužilac bio u radnom odnosu dana 17.1.2008. godine, kad je podneo blagovremenu i urednu prijavu za prestanak radnog odnosa, uz isplatu otpremnine, a da je rešenje o otkazu ugovora o radu doneto tek 25.2.2008. godine, nije osnovano.

Nasuprot ovim navodima revidenta, sama činjenica podnošenja inicijative, odnosno prijave za prestanak radnog odnosa tužioca usled prestanka potrebe za njegovim radom, ne znači da je time tužiocu i prestao radni odnos kod tuženog. Tužilac je već rešenjem tuženog od 3.12.2007. godine bio udaljen sa rada. Ugovor o radu je otkazan zbog povrede radne obaveze iz člana 179. tač. 2) i 3) Zakona o radu (dalje: Zakon), u vezi sa tačkom 13), alineje 1., 4., 5., 6. i 8. Ugovora o radu. Stoga se tužilac ne može pozivati na činjenicu da je podneo inicijativu za prestanak radnog odnosa usled prestanka potrebe za njegovim radom, i da zbog toga ima pravo na otpremninu. Uslov za prihvatanje inicijative tužioca za prestanak radnog odnosa na taj način je da tuženi, kao poslodavac, donese odluku da tužiocu prestaje radni odnos, jer je prestala potreba za njegovim radom, uz isplatu odgovarajuće otpremnine. Ovde nije doneta takva vrsta odluke, već odluka o prestanku rada usled povrede radne obaveze, te nema mesta primeni člana 179. tačka 9) Zakona, kako to neosnovano smatra revident. Samim tim,

tužilac nema pravo na otpremninu. Zbog toga je drugostepeni sud dobro odlučio kada je preinačio prvostepenu presudu i zahtev tužioca odbio."

(Presuda Vrhovnog kasacionog suda, Rev2. 237/2011 od 31.3.2011. godine)

